

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ἉΓΙΑΣ ΤΡΙΩΔΟΥ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΟΥ Ι. ΜΟΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

π. Ανδρέας Άγαθοκλέους

Τ.Θ. 42036, 6530 Λάρνακα - Κύπρος

Τηλ: 99607871, Φαξ: 22991545

www.isagiastriados.com

ΤΕΥΧΟΣ 181

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2020

ISSN 1019-5181

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Ζαφείρης Δημητρίου & Υιός Λτδ, Λάρνακα

ΩΦΕΛΗΣΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ο ἄββᾶς Μακάριος ἔλεγε πῶς, ὅταν ἦταν νέος, ἐπειδὴ κάποτε ἔπεσε σέ ἄκηδία, βγήκε ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί του, στήν ἔρημο, μέ τόν ἐξῆς λογισμό:

“Ὅποιον κι ἂν συναντήσεις, ρώτησέ τον κάτι πού θά σέ ὠφελήσει.

Βρήκε λοιπόν ἕνα παιδί πού ἔβροσκε βόδια, καί τοῦ λέει:

- Παιδί μου, πεινάω. Τί νά κάνω;
- “Ε, νά φᾶς! ἀποκρίθηκε ἐκεῖνο.
- “Εφαγα καί πάλι πεινάω, εἶπε ὁ ἄββᾶς.
- Νά ξαναφᾶς, τοῦ λέει τὸ παιδί.
- Πολλές φορές ἔφαγα, καί ὅμως πεινάω πάλι.

Τότε τὸ παιδί τόν ρωτᾷ μέ ἀπλότητα:

- Μήπως εἶσαι γάιδαρος, γέροντα, καί γι’ αὐτό θέλεις ὄλο νά τρῶς;
- Ἵσφελημένος ἀπ’ αὐτό ὁ ἄββᾶς, σηκώθηκε κι ἔφυγε. ❖

Ἀπό τό Γεροντικό

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Παναγία ἡ Μαχαιριώτισσα, ἔργο Ἀποστόλου Λουκά, Ἱ. Μονή Μαχαιρᾶ.

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

π. Ανδρέα Ἀγαθοκλέους

Τὸν πένθιμο χαρακτήρα τῆς Μ. Σαρακοστῆς, ἀναμφίβολα σπάζει ἡ ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν. Αὐτά τὰ «Χαίρε» πού ἀπευθύνουμε στή «Θεοτόκο καί Μητέρα τοῦ Φωτός», ὡς εὐγνωμοσύνη γιά τή μεγάλη εὐεργεσία της, ἐπιστρέφουν σέ μᾶς ἀπό τήν ἴδια, ἀπαντώντας - μέ τρόπο μυστικό - στό χαιρετισμό μας.

Φαίνεται πῶς κάτι τό ἰδιαίτερο, ἀλλά καί ἀναγκαῖο γιά τήν πορεία τῆς ζωῆς μας, συμβαίνει, ὥστε νά γεμίζουν οἱ ναοί ἀπό πιστοῦς κάθε Παρασκευή βράδυ τῆς Σαρακοστῆς.

Εἶναι, βέβαια, ἡ τιμή πρὸς τό πρόσωπο Ἐκείνης πού ἔγινε ἡ γέφυρα πού ἔφερε τό Θεό ἀνάμεσά μας, ἀλλά καί ἡ δική μας γέφυρα πού ἀνέβασε «τούς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Μία σχέση προσωπική, μ' εὐγνωμοσύνη καί φιλότιμο, γιά τήν παρουσία Της στά προβλήματα τῆς καθημερινότητάς μας καί στά δύσκολα τῆς ζωῆς. Αὐτό τό «Παναγία μου!», πού ἀπό μι-

κροί μάθαμε νά λέμε στά ξαφνικά κι επικίνδυνα, εἶναι ἡ κραυγή τοῦ παιδιοῦ πρὸς τὴ Μάνα.

Ὅμως, καί οἱ Χαιρετισμοὶ πού λέγονται στήν Παναγία, κρύβουν τό μυστικό τῆς χαρᾶς, τῆς ἀναγκαίας γιά μᾶς χαρᾶς, γιά νά ἐπιβιώσουμε. Εἶναι ἡ ἄλλη χαρά πού δέν σχετίζεται μέ ἐπιτυχίες τοῦ κόσμου τούτου οὔτε μέ ἀπουσία δυσκολιῶν. Εἶναι ἡ «χαρά διὰ τοῦ σταυροῦ», πού πηγάζει ἀπό τὴν ταπείνωση καί τὴν ἀποδοχὴ τῶν γεγονότων πού δέν ἀλλάζουν.

Ἡ κάθε ἐποχὴ ἔχει τὸν πόνο καί τὴν ὁμορφιά της. Ἡ δική μας ἔχει εὐκολίες κι ἀνέσεις, ἐπικοινωνίες καί συγκοινωνίες πού κάναν τὸν πλανήτη μία γειτονιά· ἔχει γνώσεις καί πληροφορίες γιά ὅσους θέλουν νά μάθουν γιά τὸν κόσμο, τοὺς ἀνθρώπους, τό διάστημα ἀκόμα. Ὅμως, ἀπουσιάζει ἡ χαρά! Αὐξήθηκε ἡ μελαγχολία, ἡ μοναξιά, ἡ κατάθλιψη. Πολλαπλασιάστηκαν οἱ ψυχικὲς ἀσθένειες, γέμισε ὁ κόσμος μέ προβληματικούς.

Ποῦ ν' ἀπευθυνθεῖς;... Ποιόν νά ἐπικαλεστεῖς; ... Πέρα ἀπό τοὺς ὅποιους ἀνθρώπους πού μποροῦν νά συμπαρασταθοῦν καί νά συμπορευτοῦν θυσιαστικά καί εἰλικρινά, ὑπάρχει ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ «ἀγνή Παρθένος Μαριάμ, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά», πού ἡ ἀθόρυβη ζωντανὴ παρουσία Της γίνεται τό ἀποκούμπι μας, ἡ ἐλπίδα μας. Σ' αὐτὴν, μικροὶ καί μεγάλοι, καταφεύγουμε ὡς τὴ μόνη «μεσιτεῖαν» πρὸς τὸν Υἱόν καί Θεόν Της, τὴ μόνη προστασία καί βοηθὸ στίς θλίψεις μας.

«Σέ σένα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας, προσπίπτουμε μ' εὐγνωμοσύνη γιά ὅ,τι μέ ἀγάπη μᾶς προσφέρεις. Ἔλα στόν πόνο καί στίς δυσκολίες μας, στίς ἀτασθαλίες καί στίς ἐπιπολαιότητές μας καί μεταποίησε τή λύπη σέ χαρά, τήν ἀδυναμία σέ δύναμη, τήν ἄρνηση καί τήν ἀδιαφορία σέ ζήλο καί ἀγάπη πρός τό Χριστό.

Σκέπασέ μας ἀπό τίς ὑπουλες ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ «τίς καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενες» καί ἀξίωσε τόν κόσμο σου νά γνωρίσει σέ βάθος τήν ὁμορφιά τῆς αἰώνιας Βασιλείας τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!» ❖

Ἡμητέρα τοῦ Θεοῦ καλεῖται 'ἔλκος τῶν διαβόλων', γιατί δέν εἶναι δυνατό ὁ διάβολος νά καταστρέψει ἕναν ἄνθρωπο, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος αὐτός καταφεύγει στή βοήθεια τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ.

Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ

ΠΟΤΕ ΕΙΜΗΛΤΕ ΑΛΗΘΙΝΑ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μεγάλου Βασιλείου

Χει λεχθεῖ στήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ: Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους. Γιατί; Ἐπειδή ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ μία καί μοναδική Κεφαλή, ὁ Χριστός, συνενώνει τό κάθε μέλος ἐν ὁμονοίᾳ μέ τά ὑπόλοιπα μέλη. Ἄν μεταξύ τῶν μελῶν δέν ὑπάρχει ὁμόνοια, εἰρήνη, δέν βασιλεύει ἡ πραότητα, παρά κυριαρχεῖ ἡ ἀποξένωση, ἡ διχόνοια καί ἡ ζήλεια, τότε θά ἀποτελοῦσε θρά-

σος τέτοια μέλη νά τά ὀνομάζουμε τοῦ Χριστοῦ καί νά λέμε ὅτι τά κυβερνᾷ ὁ Χριστός. Σέ μία τέτοια περίπτωση μπορούμε νά ποῦμε ὅτι ἐκεῖ κυριαρχεῖ καί βασιλεύει ἡ ψυχική σοφιστεία. Γιατί, κατά τά λεγόμενα τοῦ Ἀποστόλου, “ὅπου γάρ ἐν ὑμῖν ζήλος καί ἔρις καί διχοστασίαι, οὐχί σαρκικοί ἐστε καί κατά ἄνθρωπον περιπατεῖτε; Ἀναμφίβολα, ἡ ψυχική σοφιστεία εἶναι ἐχθρός του Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητο ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ νά διαφυλάξει μέ ζήλο τήν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν εἰρήνῃ, ὥστε νά πραγματοποιθῶν τά γραφόμενα στό βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὅτι πολὺς λαός πού πίστεψε ἔγινε μία καρδιά καί μία ψυχή. Καί τοῦτο σημαίνει: κανένας ἄς μὴν ἐπιμείνει στή θέλησή του, παρά ὅλοι ἀπό κοινοῦ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἄς ἀποθέσουμε τό θέλημά μας στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶπε: “ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τό θέλημα τό ἐμόν, ἀλλά τό θέλημα τοῦ πέμψαντός με”. Εἶναι ξεκάθαρο ἀπό αὐτό ὅτι γιά ὀλόκληρη τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ὁμόνοια κατά τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅταν τηρήσουμε αὐτό στήν πνευματική κοινότητά μας, τότε εἴμαστε ἀληθινά “σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους” καί μεταξύ μας ὑπάρχει ἡ ὑπέροχη συμφωνία καί ἡ μακάρια πνευματική συνένωση. ❖

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ἡγουμένου Ἱ. Μονῆς Μαχαιρᾶ,

Ἐπισκόπου Ἐπιφανίου

Κύριε, ὁ ὑπερένδοξος, ὁ μεγαλόδωρος, ἡ ἄκρα ἀγαθότης, ἡ ἀπερινόητος ταπεινώσις, ἡ ἀνέκφραστος ἀγάπη, ὁ φιλάνθρωπος Πατήρ, ὁ δίκαιος κριτής, ὁ ταχύς εἰς βοήθειαν καὶ βραδύς εἰς ὀργήν, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχία, ὃν οὐδεὶς δύναται ἐρμηνεῦσαι καὶ ἐπαρκῶς παραστήσαι, Σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ γνούς με πρό καταβολῆς κόσμου, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, ὁ προσλαβὼν με καὶ διὰ τῆς υἰοθεσίας ἀναδεικνύων με τέκνον σόν, ὁ ἀξιῶν με τῆς παραστάσεως πρό τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοπρεποῦς σου δόξης, ὁ τῆς ἡμετέρας μικρᾶς φθογγῆς τόν λόγον ἀπεκδεχόμενος, προσαγομένης εἰς τὰ ὦτα Σοῦ τοῦ Κυρίου Σαβαώθ καὶ δευτερούσης τόν τοῦ τελώνου λόγον, «ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ», ἰδοὺ καὶ τάνῦν παρίσταμαι ἐνώπιόν σου, παρακαλῶν τήν συμπαθεστάτην σου εὐσπλαγχνίαν καὶ τοὺς φιλανθρώπους σου οἰκτιρισμούς, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ προσελθόντος σοι ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, ἐστερημένος τόν πλοῦτον τῶν σῶν δωρεῶν τῶν κεχαρισμένων ἐμοί ὑπό σοῦ, ἐξουθενημένος καὶ

καταρρακωμένος τῷ πλήθει τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων
καί τῷ βάρει τοῦ πλήθους τῶν ἐμῶν ἀμαρτημάτων, ὅτι οὐδέν
ἄξιον τῷ σῶ θελήματι, οὐδέ εὐάρεστον τῷ σῶ προστάγματι
ἐποίησα. Ὁρῶ καί ὀδύρομαι ὡς ὁ Ἀδάμ πρό τῆς πύλης τοῦ
παραδείσου, κραυγάζων τήν σπαραγμώδη ἐκείνου φωνήν.
Ἐλέησόν με, Κύριε, τόν παραπεσόντα· ἐλέησόν με τόν τρι-
σάθλιον· ἐλέησόν με τόν ἐλεεινόν· ἐλέησόν με τόν πεπωρω-
μένον ἐν ταῖς ἀνοήτοις ἐπιθυμίαις· ἐλέησόν με τόν τεθνατω-
μένον ἐν ταῖς φιληδόνοις ἀμαρτίαις· ἐλέησόν με, Κύριε, καί
στερέωσόν με ἐν τῇ πίστει, δυνάμωσόν με ἐν τῇ ἐλπίδι καί
ἀγίασόν με ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ· πῆξον ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ τήν
ἀγίαν σου ταπείνωσιν, ἐφ' ἧς κτίσον πάντα τά προειρημένα·
ἄνευ αὐτῆς γάρ, οὐδεὶς οὐδέν δύναται ἐπιτελέσαι ἢ ἐπιτυχεῖν,
θεῖόν τε καί ἅγιον καί τέλειον. Ὅθεν παρακαλῶ τήν ἀγαθότη-
τά σου, καί πρέσβεις ὑπέρ ἐμοῦ προβάλλω σοι τήν τε Κυρίαν
Θεοτόκον Μαριάμ, καί τούς ἁγίους Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν
καί Ἰωάννην τόν Σιναῖτην καί Μαρίαν τήν Αἰγυπτίαν, ἵνα
δι' αὐτῶν ὑπό σοῦ ἐλεηθῶ καί τύχω τῆς συγγνώμης καί λάβω
πάλιν τήν τῆς νιοθεσίας σφραγίδα καί κληθῶ σός υἱός κατὰ
χάριν καί ἀξιωθῶ τῆς μερίδος τῶν δικαίων καί ἀπολαύσω τῆς
χαρᾶς τοῦ παραδείσου καί διαμείνω μετά σοῦ εἰς αἰῶνας αἰῶ-
νων, καί εὐχαριστίας ἀεννάως προσφέρω σοι, τῷ μόνῳ φιλαν-
θρώπῳ Θεῷ, Πατρί τε καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι, ᾧ πρέπει
πᾶσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν. ❖

ΗΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΔΗΛΑΡΤΩΛΟ ΣΥΝΗΛΘΕΡΩΠΟ ΗΜΑΣ

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Ο άπόστολος του Χριστού μᾶς διδάσκει: Μισεῖτε τό κακό καί προσκολλάσθε εἰς τό καλόν. Μισεῖτε τό κακό, ἀλλά μή μισεῖτε τόν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος διαπράττει τό κακό, διότι αὐτός εἶναι ἀσθενής. Ἄν μπορεῖτε, ἄς θεραπεύσετε τόν ἄρρωστο ἄνθρωπο, ἀλλά μή τόν σκοτώσετε μέ τό μίσος σας. Προσκολληθεῖτε στό καλό καί μόνο σ' αὐτό, διότι τό καλό ἐκπηγάζει ἀπό τό Θεό καί Αὐτός εἶναι ἡ Κιβωτός κάθε καλοῦ. ❖

ΣΤΟΝ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ

Αγίου Μαξίμου Ὁμολογητῆ

Οταν σοῦ ἔρθει ἀπροσδόκητος πειρασμός, νά μήν κατηγορεῖς ἐκεῖνον ἀπό τόν ὁποῖο προῆλθε, ἀλλά νά ἐξετάξεις τό γιατί σοῦ ἦρθε καί, ὅταν τό βρεῖς, διορθώσου. Γιατί ὁ συνετός ἄνθρωπος, ἀναλογιζόμενος τή θεραπευτική ἐνέργεια τῶν θείων κριμάτων, σηκώνει εὐχαρίστως τίς συμφορές πού αὐτά τοῦ προξενοῦν, μέ τή σκέψη ὅτι κανένας ἄλλος δέν εἶναι αἰτίος τους παρά μόνο οἱ ἁμαρτίες του. Ὁ ἀσύνετος ὅμως, ἀγνοώντας τήν πάνσοφη πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἁμαρτάνει καί τιμωρεῖται, θεωρεῖ σάν αἰτίους τῶν συμφορῶν του ἢ τό Θεό ἢ τούς ἄνθρώπους. ❖

ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΚΑΙ Ο ΑΠΘΡΩΠΟΣ

Μητροπολίτη Ναυπάκτου Ἱεροθέου

Ὁί ἐπιστήμονες διερευνοῦν τόν κόσμον πού μᾶς περιβάλλει καί ὅσο μποροῦν διερευνοῦν καί αὐτό πού χαρακτηρίζεται Σύμπαν. Κάνει ιδιαίτερη ἐντύπωση ὅτι μέσα σέ ὄλο τό Σύμπαν, τούς γαλαξίες, ἡ μικρή γῆ ἔχει τό προνόμιο νά ἔχη κάτοικο τόν ἄνθρωπο πού προσπαθεῖ νά τό διερευνᾷ.

Οἱ ἐπιστήμονες διερευνοῦν τό πῶς δημιουργήθηκε τό Σύμπαν καί ἡ Γῆ καί μιά ἀπό τίς θεωρίες, ἡ πιθανότερη, εἶναι ὅτι αὐτό ἔγινε μέ τήν λεγόμενη Μεγάλη Ἐκρηξη (Big Bang).

Ὅμως, κάθε ἀρχή ἔχει καί τό τέλος της. Ὁ θάνατος ὑπάρχει μέσα μας καί γύρω μας. Γι' αὐτό οἱ ἐπιστήμονες τώρα διερευνοῦν τά σχετικά μέ τόν «θάνατο» τοῦ Σύμπαντος.

Τρεῖς οἱ θεωρίες γιά τόν «θάνατο» τοῦ Σύμπαντος, ἤτοι ἡ «Μεγάλη Ψύξη», ἡ «Μεγάλη Σχάση» καί ἡ «Μεγάλη Σύνθλιψη».

Διαβάζοντας τά σχετικά μέ τίς τρεῖς αὐτές θεωρίες γιά τόν «θάνατο» τοῦ Σύμπαντος καί τό τέλος τοῦ κόσμου πού θά συμβοῦν, κατά τούς ἐπιστήμονες μετά ἀπό δισεκατομμύρια ἔτη, σκέφθηκα ὅτι αὐτές εἶναι ὑποθέσεις ἐπιστημονικές πού δημιουργοῦνται σάν νά μὴν ὑπάρχει Θεός, ὁ ὁποῖος κατευθύνει τόν κόσμο, ἢ ἐνδεχομένως περιγράφεται ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ὁ Θεός ἐπιτρέψη νά τελειώσῃ ὁ κόσμος. Ὅμως,

δημιουργός τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Θεός, ἡ οὐσιοποιός καί ζωοποιός ἐνέργεια δημιούργησε καί προνοεῖ γιά τόν κόσμο καί ἐπομένως ὁ Θεός θά ἀποφασίση καί τήν συνέχειά του καί τό τέλος του.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος γιά τό θέμα αὐτό γράφει στήν καθολική του ἐπιστολή: «Θά ἔλθει βεβαίως ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Θά ἔλθει ὁμως ἔξαφνα, σάν κλέπτης κατά τήν νύκτα. Καί κατά τήν ἡμέραν αὐτήν οἱ οὐρανοί θά παρέλθουν καί θά ἔξαφανισθοῦν μέ ἀπερίγραφτον βοήν καί κρότον. Τά δέ ὑλικά στοιχεῖα, ἀπό τά ὁποῖα ἀποτελοῦνται οἱ οὐρανοί, θά ἀναφλεγοῦν καί θά διαλυθοῦν καί ἡ γῆ καί τά ἔργα, πού ὑπάρχουν σ' αὐτήν, θά κατακαοῦν». (Β' Πέτρ. 3,10).

Καί ἀμέσως πιό κάτω: «Νά περιμένετε δέ ὄχι μέ φόβον, ἀλλά μέ ἐλπίδα καί χαράν, καί νά προχωρήτε μέ ὄρεξιν καί ἐνδιαφέρον πρὸς τήν παρουσίαν τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, κατὰ τήν ὁποίαν οἱ οὐρανοί φλεγόμενοι ἀπό τό πῦρ θά διαλυθοῦν καί τά ὑλικά στοιχεῖα τοῦ σύμπαντος καιόμενα καί αὐτά θά λυώσουν! Ἐμεῖς δέ, οἱ Χριστιανοί, καινούργιους οὐρανοὺς καί καινούργιαν γῆν, σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ περιμένομεν, στούς ὁποίους πλέον μονίμως θά κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη καί κάθε ἀρετή». (Β΄ Πέτρ. 3, 12-13).

Προσμένουμε «καινοὺς οὐρανοὺς καί γῆν καινήν». Δέν ἀπογοητευόμαστε ἀπό τό τέλος, ἀλλά προσμένουμε τόν νέον κόσμο.

Ἐπίσης, σκέφτομαι ὅτι μιλάμε γιά «Μεγάλη Ψύξη», «Μεγάλη Σχάση» καί «Μεγάλη Σύνθλιψη» τοῦ Σύμπαντος, ἐνῶ αὐτά τά βλέπουμε καί στόν μικρόκοσμο πού ζοῦμε, στίς οἰκογένειες καί τίς κοινωνικές σχέσεις μας. Ἐκεῖ παρατηροῦνται ἡ ψύξη, ἡ σχάση καί ἡ σύνθλιψη. Ὅτι γίνεται στόν μεγαλόκοσμο γίνεται μέ τραγικό τρόπο καί στόν μικρόκοσμο. Ψύχεται ἡ ἀγάπη, διαιρεῖται ἡ σχέση καί ἐπικοινωνία μέ ἀγαπητούς ἀνθρώπους, γίνεται σύνθλιψη τῶν ἀνθρώπων λόγω συμφερόντων καί σκοπιμοτήτων.

Τελικά ἀναπτύσσονται θεωρίες γιά τόν «θάνατο» τοῦ Σύμπαντος καί μᾶς ξεφεύγει ὁ θάνατος πού εἶναι μέσα μας καί γύρω μας, ἀλλά καί ἡ ἀνακαίνιση πού περιμένουμε. ❖

ΑΓΙΟΛΟΓΙΟ

ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΗΛΑΣ

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Γπατέρας του Γρηγορίου ήταν επιφανής συγκλητικός στην αυλή του αυτοκράτορα Ανδρονίκου Β' Παλαιολόγου. Ο χαρισματικός Γρηγόριος, ολοκληρώνοντας τις σπουδές του στις θύραθεν επιστήμες, δεν ήθελε να ένταχθει στην ύπηρεσία της αυτοκρατορικής αυλής, αλλά αποσύρθηκε στο Άγιον Όρος. Ξεκίνησε τη μοναχική του

πολιτεία στην ιερά μονή Βατοπαιδίου, όπου έγινε μοναχός, και αργότερα πήγε στη Μεγίστη Λαύρα όπου συνέχισε τον πολύμοχθο αγώνα της άσκήσεως νήφων, ήσυχάζων και προσευχόμενος. Ο άγιος Γρηγόριος πρωτοστάτησε στον πνευματικό αγώνα κατά του αίρετικού Βαρλαάμ και τον νίκησε, αποκηρύσσοντας την πλάνη της διδασκαλίας του.

Τό 1347 ο άγιος Γρηγόριος χειροτονήθηκε μητροπολίτης Θεσσαλονίκης. Διέπρεψε ως μεγάλος άσκητής και θεολόγος, λαμπρός ιεράρχης και θαυματουργός. Η Ύπεραγία Θεοτόκος, ο άγιος Ίωάννης ο Θεολόγος, ο άγιος Δημήτριος, ο άγιος Αντώνιος ο Μέγας, ο άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος και οι άγγελοι του Θεού παρουσιάστηκαν σ' αυτόν σε διάφορες περιστάσεις. Ποίμανε την Εκκλησία της Θεσσαλονίκης επί δεκατρία έτη, από τά όποια τό

ένα ήταν αιχμάλωτος στην Άσία. Ο μακάριος έραστής τής ήσυχίας άγιος Γρηγόριος άναπαύθηκε ειρηνικά τό έτος 1360 και έλαβε τήν ούράνια κατοικία του στή Βασιλεία του Κυρίου Ίησού Χριστου. Τό χαριτόβρυτο και εύώδες λείψανό του άποθησαυρίζεται στή Θεσσαλονίκη, στον πανέμορφο μητροπολιτικό ναό πού κτίστηκε προς τιμήν του. ❖

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΆΓΙΟ ΟΡΟΣ

Γιώργου Κυπριανού

Ποτέ από τό Άγιο Όρος δέν επιστρέφεις ό ίδιος. Όλα έξωτερικά είναι φαινομενικά τά ίδια. Η ίδια διαδρομή έστω αντίστροφη, στα ίδια καράβια, οι ίδιες εικόνες, τό ίδιο μετέωρο αίσθημα, ή ίδια μυστική φυγή. Μέσα σου όμως είσαι διαφορετικός, σχεδόν άλλος. Πόσοι και πόσοι έγιναν άγνωστοι μέ μία μόνο επίσκεψη ακόμα και στους οικείους τους. Τό Όρος θές δέν θές σε μεταμορφώνει. Είτε τό συνειδητοποιείς τή στιγμή πού τελείται είτε στήν πάροδο του χρόνου. Οι χαραγματιές από όσα είδες, άκουσες, ένιωσες, ακούμπησες και ψηλάφησες θά λειτουργούν μέσα σου θεραπευτικά. Στο καράβι τό βλέμμα σου σιωπηλό και πάλι θά άγναντεύει τίς κορυφές του Άγίου Όρους, αυτή τή φορά μέ περισυλλογή και πολλή μά πάρα πολλή εύχαριστία. Για τό ότι ήρθες. Για τό ότι επιστρέφεις. Για ό,τι αξιώθηκες όντας ανάξιος νά ζήσεις. Δόξα στον Θεό. Δόξα στον Άθωνα. Δόξα στήν Παναγία. Δόξα στους ταπεινούς άγιους γεροντάδες του Όρους πού μένουν και έπιμένουν νά μäs σώσουν. ❖

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ

Ματθαίου Μουντές

Αγιότητα δέν είναι υπόθεση ακαδημαϊκή
κι ούτε άνθίζει μέ συνταγές
καί λιπάσματα συνόδων
καί κογκλαβίων.
Αστράφτει καί μέσα στή λάσπη
κρατώντας άσπιλα
τά βρώμικα σεντόνια τών αναμορφωτηρίων.
Στίς φυλακές άσπαίρει ή άγιότητα,
στά τρίστρατα, στά στρατόπεδα
καί στά πορνεΐα
καί στά ναυάγια τών έγκάτων.

